

Sevim Ak

Resimleyen: Behiç Ak

TOTO'NUN SINIFI

23
basım

CAN
ÇOCUK

Bu tanıtım
kopyası
Can Çocuk
okurları için
özel olarak
hazırlanmıştır.

Sevim Ak

TOTO'NUN SINIFI

Resimleyen: Behiç Ak

Yayın Koordinatörü: İpek Şoran
Düzeltili: Leyla Nebioğlu
İç Tasarım: Gözde Bitir Tufan
Tasarım Uygulama: Güldal Yurtoğlu

1. Basım: 2011

23. Basım: 3000 adet, Şubat 2024

ISBN 978-975-07-1294-4

© Can Sanat Yayınları A.Ş., 2011

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak
kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni
olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Can Sanat Yayınları Yapım ve Dağıtım Tic. ve San. A.Ş.

Yayıncı Sertifika No: 43514

Maslak Mh. Eski Büyükdere Cad. İz Plaza No: 9/25 Sarıyer, İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 - 252 59 89 Faks: 252 72 33

cancocuk.com cancocuk@cancocuk.com

Baskı ve Cilt: Melisa Matbaacılık Yayıncılık San. ve Dış Tic. Ltd. Şti.
Sertifika No: 45099; Adres: Maltepe Mah. Davutpaşa Çifttehavuzlar Sk.
No:16 Acar San. Sit. Zeytinburnu, İstanbul

Bu kitabın sahibi:

.....

Sevim Ak

Samsun'da doğan Sevim Ak, 1976'da Yıldız Teknik Üniversitesi Kimya Mühendisliği'nden mezun oldu. Biyokimya uzmanlık eğitiminin ardından yirmi beş yıl Heybeliada Sanatoryumu'nda ve özel kliniklerde çalıştı. 'Oyun oynamaya' benzettiği yazma tutkusu öğrencilik yıllarına uzanan Sevim Ak'ın ilk öyküsü 1985'te, Cumhuriyet gazetesinin pazar ekinde yayımlandı. İlk çocuk kitabı *Uçurtmam Bulut Şimdi* (1987), yayımlandığı yıl Akademi Kitabevi Çocuk Edebiyatı Öykü Ödülü'nü kazandı. *Düşlere Sobe* adlı çocuk oyunu İstanbul Şehir Tiyatroları'nda, *Horoz Adam* ve *Korsan* adlı kitabından aynı adla uyarlanan oyun da Ankara Devlet Tiyatroları'nda sahnelendi. *Horoz Adam* ve *Korsan*, aynı zamanda Uluslararası Çocuk ve Gençlik Kitapları Kurulu'nun (IBBY) "Engelli Çocuk ve Gençlere Dair Göze Çarpan Kitaplar" kataloğuna seçildi. 2000-2007 arasında, İLKİYAR Vakfı'nın Gezici Projeleri kapsamında, ODTÜ'nün desteğiyle 160 yatılı bölge okulu ve 30 köy okulunda gerçekleştirdiği öykü okuma ve yazma etkinliklerindeki anı ve izlenimlerini, *Güneşin Çocukları* adlı kitapta topladı. Bu etkinliklerin sonuçları Fransa'da *Lignes D'Ecrites*'ün çeşitli sayılarında da yayımlandı. Çocuklar için otuzdan fazla kitap kaleme aldı. Bazı kitapları Almanca, Arapça, Korece ve Felemenkçe'ye çevrildi. *Kırk Şemsiye* adlı resimli öykü kitabı, Çocuk ve Gençlik Yayınları Derneği (ÇGYD) tarafından 2006 yılının En İyi Resimli Kitabı seçildi. 2009'da Astrid Lindgren Anma Ödülü, 2012'deyse Hans Christian Andersen Ödülü gibi çocuk edebiyatının Nobel'i kabul edilen, iki prestijli ödüle aday gösterildi. Televizyon çocuk programları için senaryolar, *Leylak Kardeş* adlı animasyon dizisi için öyküler yazdı. Edebiyatta 35. yılını kutladığı 2023'te, Troya Folklor Araştırmaları Derneği'nin düzenlediği Troya Kültür Sanat Ödülleri kapsamında Oğuz Tansel Çocuk Edebiyatı Ödülü'nün sahibi oldu. Çocukların sorunları üzerine düşünürken kendini hep yeni bir kitabın içinde bulan Sevim Ak, İstanbul'da yaşıyor. Şehrin özellikle çok sevdiği sokaklarında ve adalarında, kedilerin ve martıların eşliğinde bambaşka hayatları ve hayalleri öyküleştiriyor.

Yazarın yayınevimizden çıkan diğer kitapları:

AZ BUÇUK TEO
BABAMIN GÖZLERİ KEDİ GÖZLERİ
ÇİLEKLİ DONDURMA
DALGALAR DEDİKODUYU SEVER
DOMATES SAÇLI KIZ
DÖRTGÖZ
ESKİLER ALIRIM
GAZETE FISILTILARI
GEMİCİ DEDEM
GÖKTE BİRİ VAR
GÖZLERİNDE GÜNEŞ VAR
HORUZ ADAM VE KORSAN
KARŞI PENCERE
KIRIK ŞEMSIYE
KUŞLU KÖY
KÜÇÜK SIRLAR
LODOS YOLCULARI
MAHALLE SİNEMASI
MELO
PEMBE KUŞA NE OLDU
PENGUENLER FLÜT ÇALAMAZ
PUF, PUFPUF, CUF, CUF CUF VE CİNO
PULDAN TAŞTAN LAHANADAN
SAÇLARINDA SORU İŞARETLERİ
SAKIZ KIZIN GÜNLERİ
SEN, BEN, ELMA AĞACI
SICAK ÇİKOLATALI YOLCULUKLAR
SİRK KIZI
ŞARKINI DENİZLERE SÖYLE
TOTO VE ŞEMSIYESİ
TOTO'NUN SINIFI
UÇURTAMAM BULUT ŞİMDİ
VANİLYA KOKULU MEKTUPLAR

TOTO'NUN SINIFI

İçindekiler

Yeni Arkadaş,	7
Huzurlu Gün!,	30
Ne Proje Ama!,	53
Oyun İçinde Oyun,	72

Yeni Arkadaş

Kış birden bastırmıştı. Çocuklar bir sabah pencerelerden sevinç çığlıklarını saldılar. Karbeyaz buk-
leli saçlı kadın, bulutları soğuk ponponlara çeviren
değneğiyle sisli gökyüzünde tur atıyordu. Yüzlerce,
binlerce, milyonlarca ponpon yere düşünce su ol-
maktan korkuyor, el ele tutuşup soğuk beyaz örtüler
dokuyordu.

Serçelerle kargalar buzsuz örtüsü bozulmasın di-
ye çalılımlı çöp bidonlarına yanaşmadılar o gün. Ga-
galarını, dükkân önlerine çuvallarla çıkarılan kedi-kö-
pek mamalarına, buğday, mısır tanelerine çevirdiler.

Okul çocukları avuçlarında sıkıştırdıkları pon-
ponlarla top, heykel, helva, saksı, kelebek, bebek
yapma yarışına girdiler.

Bay Togo tam böylesi bir günde sınıfa yepyeni bir
öğrenciyle geldi. Kız iri yarı, tostoparlak yüzlüdü;

aralıksız gülümsüyordu. Sarı perçemlerinden sızan mavi bakışları silmece yıldızdı.

“Lumba yeni konuğumuz,” dedi öğretmen. “Bir süre derslerimizi izleyecek.”

Lumba'nın yüzünün yarısını kucağında taşıdığı, ağzına kadar dolu kese kağıdı kapamıştı. Küçük bir reveransla selamladı sınıfı.

“Viiyy!” sesi ve alkışlar doludizgin akmıştı.

Görünürde okul çantası yoktu kızın. Bay Togo, ön sıranın haylazları Aliş ve Maviş ikizleri arkaya aldı. Kız tek başına iki kişilik yere kuruldu. Yeni bir öğrenci mi, gelip geçici bir konuk mu kimse çözememişti.

Karın gökten döküldüğü günlerden beri sınıfa çöken durgunluğa ilaç gibi gelmişti kız. Bay Togo yollar kapanmadan dersler bitsin, eve gidilsin istediğinden eğlenceyi boşlamıştı. Sayılar, okuma parçalarındaki dil kuralları, ev ödevleri boğmuştu çocukları.

Lumba'nın gelişi yüzlerde küçük, sevimli gülümsemeler açtırdı. Fısıf fısıf fısırtılar, ağızdan ağza dolaandı.

Mimi, kızın turuncu dantelden, dirseğine kadar uzanan eldivenlerinden gözlerini ayırmadan:

“Bir tahtası eksik,” sözünü pervasızca yapıştırdı.

Cebine doldurduğu abur cuburu midesine indirme hayalleri içindeki Fırto bile o an gümbürtülü bir kahkaha saldı.

Selo'nun ağzındansa:

“Vüüy... Tarihi eser mübarek,” sözü fırlamıştı.

Hafta sonu gezdiği Arkeoloji Müzesi’nde, cam dolapların bir bölümü şişman kız heykelcikleriyle doluydu.

Bay Togo’nun ağzı kulaklarına varmıştı.

“Lumba, öğretmenimin kızı... Onu size anlatmaya kalksam sözler eksik kalır. Üstün zekâlı, olağanüstü bilgili, diyeyim bir tek... Tanıdıkça becerilerine hayran kalacaksınız.”

Sınıfın oğlanları kıpır kıpır kıpırdaşırken Mimi sıranın altından kızın eteğini yan gözle süzdü. Leylak rengi eteğinin ucundan küçük çiçekli, fırfırlı başka bir etek sarkıyordu.

“Rüküş,” sözü istemeden döküldü dilinden. Eliyle sımsıkı kapadı ağzını.

Lumba’nın boyu sınıftaki herkesten uzundu. Kilosu da sınıftaki herkesten çok.

Ağızından buram buram nane kokusu yayılıyordu. Nasıl yaymasın? Ders zili çalınca naneli üç çikleti birden tıktırmıştı ağızına.

Mimi kaçırmamış, Lolo'yu dürtmüştü:

“Kırk dakika nasıl sabretti zavallım?”

Lumba dudağının ucundaki balon patlarken yenisini şişiriyordu.

Gülücük konusunda alabildiğine cömert kız, söze gelince cimrinin cimrisi kesiliyordu.

Lolo uyanık ya, “Burnu havada,” yorumunu ilk o yaptı.

“Kendini üstün görüyor bizden.”

Toto aklından ne geçtiğini açık etmeden ince ince süzüyordu kızını. Saatine bayılmıştı. Dünya saatiydi kızın bileğindeki. Şu an dünyanın herhangi bir yerinde saat kaç, şıppadak öğrenebiliyordun.

Kızın kucağındaki kese kağıdının dibinden pembe jelibonların düştüğünü ilk sezen ise Selo'ydu. Deparda bekleyen oğlanlara çaktırmadan bir küçük hamleyle şekerleri kaptı. En sırtık halini takındı, jelibonu çiçek tutar gibi kıza uzattı.

"Düşürdünüz," derken sesi istediğinden zayıf çıkmıştı.

Kız, saçlarını savurarak ve gülüşerek bir tam daire çizmişti yerinde. Ve hoop uçup gitmişti. Selo yapış yapış parmak ucunda tozlu bir pembe jelibonla cascavlak kalmıştı.

Yanındaki çocukların gülüşmelerine aldırmadan kantine koştu. Lumba'nın ilgisini çekemeyenler oraya üşüşmüşler, kendilerini bol ketçaplı burgerlere vurmuşlardı.

"Yüz vermiyor," dedi aşk filmleri delisi Fırto.

"Bir günlüğüne geldiyse niye arkadaşlık kursun ki..."

"Gülüp geçiyor topumuza işte."

Teo avucunda pembe çorap ponponlarını yoğuruyordu:

"Bunları düşürdü az önce. Verirken konuşacağım."

"Ne söyleyeceksen yaz bir yana, heyecandan dilin tutulmasın."

"Filmlerden iki söz fısıldasana kulağıma."

Fırto ensesine vurdu Teo'nun:

“Enayi miyim? Kendime saklarım.”

Selo utangaçça eğmişti başını. O sırada Teo tostunu alıyordu, ponponları tezgâha bırakmıştı.

Selo elini ponponların üstüne koydu ve bir anda toz oldu.

Ders zili çaldığında çocuklar sınıflara koştular. Bazı oğlanların ellerinde yaylı kalem başı, çikolata, çiklet kutusu, papağan kolye ucu vardı. Lumba'nın döküp saçtığı bir sürü şey.

“Sakar,” diye kıkırdadı Cemo. “Torbasını doğru dürüst taşıyamıyor. Neyi var neyi yoksa döküp saçıyor. Gizlisi saklısı olmaz bu tiplerin.”

“Senin elin boş kalmış oğlum,” dedi Fırto. “Bir ponpon da sen yakalaysaydın konuşman değışirdi.”

Oğlanlar itiş kakış, döküp saçtıklarını kıza verme yarışına girmişlerdi.

Selo ponponu o kargaşada verse bile ilgi çekemeyeceğini anladı, bu yüzden geride durdu.

Oğlanların, “Birimize bile yüz vermedi,” dediği Lumba, Mimi'nin elini tutarak girdi sınıfa.

Mimi'yle dostluğunu pekiştirecek çocuklar bir bir dökülürler şimdi ortaya.

Lumba'nın ilk konuştuğu delikanlı kim olacak bakalım?

Mimi, Selo'ya göz kırpmış, bu şansı senin için kullanırım, demeye getirmişti. Yakın dostunun günün birinde kimseye yüz vermeyen bir kıza âşık olmayı hayal ettiğini biliyordu. Selo, bir okul dönüşü trafik ışıklarında yeşil ışığın yanışını beklerken açmıştı kalbinin gizli köşesini. Bir ümit Mimi'den gelecek sinyali bekledi.

Sınıfın öteki oğlanları da gözlerini kısıtı, gördükleri filmlerden sahneleri hayal etti.

Cemo, bir çarpışma anı hayal etti. Yere düşen kitabı almaya çalışırken iki kafanın çarpışması ve gözbebeklerinin kalp şekli alışı gibi.

Teo, dev bir köpük balonunun ikisinin üstüne inişini hayal etti. Köpük iki başı içine almış ve *Şen Denizciler* şarkısıyla dansa çekmişti.

Fırto, çınar ağacının en kalın dallarından birinde yan yana oturduklarını hayal etti. Şiir defterinin beşinci sayfasındaki *Gülüşün Ömre Bedel* şiirini okurken sağ kolunu kızın sağ omzuna mı koysun yoksa sol eliyle sağ omzunu mu tutsun, onu düşündü.

Ders zili çaldığında, çantalar toplanırken çantasız Lumba sessizce kanatlanıp gitmişti.

Selo, dudak ucunda küçük bir baloncukla kalmıştı.

Bir sonraki gün yine Bay Togo'yla birlikte derse girdi Lumba. Kar, yağmura dönmüştü. Lumba'nın saç örgülerinden sular süzülüyordu. Saçındaki turuncu kurdelenin boyası yanaklarına bulaşmış, çoraplarına eteğinin çiçekleri akmıştı.

Boynuna yarısı kürk, yarısı dantel bir boyunluk takmış, başını açık bırakmıştı.

Lolo'nun ağzından:

"Suluboya resim gibi," sözü döküldü.

Mimi sıranın altından kırmızı parlak şemsiyesini gösterdi Selo'ya.

Geçen ayki çocuk balosunda *yağmur dansını* bu şemsiyeyle etmişlerdi. Selo burnundan minik çiçekler püskürterek göz kırptı Mimi'ye.

Sabah sınıfa girerken Selo, Lumba'nın saç örgüsünü tutmuş:

"Adının anlamı ne?" diye sormuştu.

Kız cebinden minik bir parfüm şişesi çıkarmış,

YAŞ

8

9

10

+

Sevim Ak

Resimleyen: Behiç Ak

TOTO'NUN SINIFI

Toto'nun maceraları devam ediyor!

Çağdaş çocuk edebiyatımızın en sevilen yazarlarından **Sevim Ak**'ın ele avuca sığmayan kahramanı Toto'yu tanımayan var mı? *Toto ve Şemsiyesi*'yle akıllarda iz bırakan Toto, yepyeni dört öyküsüyle yine iş başında!

Bay Togo'nun Toto, Mimi, Selo, Lolo ve Teo'lu sınıfında eğlenmek için çok neden var! Yeni arkadaşları Lumbo'nun suskunluğu, bir türlü yerine ulaşmayan çiçek buketi, Toto'nun bilimsel hayali, sırlar evinde göz göze gelemeyen çocukların düştüğü oyun... Hepsi ama hepsi bu kitapta!

ISBN 978-975-07-1294-4

9 789750 712944